

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (περὶ τῆς ἀσυνωνίας τῶν Δυνάμεων). — Πανελληνισμός τῆς Κρήτης. — Ἐθνικὴ ἀγαθοεργία. — Περιήγησις εἰς τὸν Πόντον (Κ. Παπαμιχαλοπούλου, περὶ Τραπεζοῦντος). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι Εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς (περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Γ. Χατζιδάκι, καθηγητοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1903.

«Ἡ ἄρνησις τῆς Πύλης», λέγει τηλεγράφημα τοῦ ἐθν. πρακτορείου, «νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν τελευταίαν διακοίνωσιν τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωσίας τὴν ἀπορῶσαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων παραγγεῖ καθ' ἑλὴν τὴν Εὐρώπῃ δυσάρεστον αἰσθησιν. Ἀνεξαιρέτως σχεδὸν σύμπασις ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος συμπεραίνει, ὅτι ἡ ὁμοφωνία τῶν Μεγ. Δυνάμεων δὲν ὑφίσταται καὶ ὅτι νέοι πολιτικοὶ συνδυασμοὶ διοργανοῦνται».

Ὅτω ἀπαξ ἔτι κυροῦνται ὑπὸ τῶν πραγμάτων αἱ ἀπὸ τῶν πραγμάτων πάντοτε ἀντιλαμβάνονται προρρήσεις τοῦ φύλλου τούτου. «Ἐν τῇ διπλωματικῇ τῆς Εὐρώπης», ἐλέγχοντες κατὰ τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Ἀγῶνος», ἐν σχέσει πρὸς τὸ μακεδονικὸν πρόβλημα, «ἐξεργάσθη ἡ ἀναμφήριτος ἡ ἔρις, ἀριθμῶς δ' ἐπικυροῦ αὐτὴν ἡ πανηγυρικὴ ἐκδοσις τοῦ σουλτανικοῦ ἰραδὲ περὶ ἀναστολῆς τῆς περαιτέρω ἀπολύσεως τῶν Τούρκων ἐφέδρων».

Ἀληθῶς δὲ ὁ μετὰ προσοχῆς παρακολουθῶν τὰ πράγματα εὐρίσκει, ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους τοὺς καιροὺς ἡ ῥωσικὴ διπλωματία ἀπεμακρύνθη πολὺ τῶν προαιωνίων παραδόσεων τῆς ἀκρας ἐπιφυλακτικότητος, τῆς κρυψιοσύνης καὶ τῆς ὑπολότητος, μετ' ἀσυνήθους δὲ πατάγου καταφέρει τὴν σκαπάνην, δι' ἣς μελετᾷ νὰ ἀνοίξῃ τὸν πρὸς τὴν Μεσόγειον ὁρμόν της. Αἱ ἐορταὶ τῆς Σίπκας, ἡ παροχὴ προκαταβολῶν εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβερνήσιν, ἡ θορυβώδης ἐπισκεψὶς τοῦ Λάμψοδωφ κατέστησαν ὅλην τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν, ὅτι ἐπὶ τῇ τελείᾳ σύγχυσις τῶν ἄλλοτε εὐδιακρίτων ὁρίων μεταξὺ τῶν ἀνευθύνων τάσεων τῶν πανσλαβιστικῶν κύκλων καὶ τῶν ἐπισήμων ἐνεργειῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτι τοῦ συνετοῦ, εἰρηνοφίλου καὶ εὐθέως τὸν χαρακτῆρα Τσάρου αἱ ἐπιθυμίαι ἀπώλεσαν τὴν αὐταρχικὴν δυνάμειν των ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁμοφωνίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ποπεδονότσεφ καὶ Σαζέ ἐμπνεομένων συμβούλων του.

Νυν ἀπέβαλεν ἀναφανδὸν ἡ ῥωσικὴ πολιτικὴ τὴν προσωπεύοντες, ἀντὶ δὲ τῆς δεξιότατα στηθείσης εἰς τὴν ἀγγλικὴν εὐπιστίαν, ὅς δ' εἴπειν καὶ χονδροειδῆς μωρίαν, παγίδος τοῦ 1885, δι' ἣς κατὰ ῥωσικὴν ὁρμήν ὑποκρινομένη νὰ προσαρτῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὴν Ἀν. Ρωμυλίαν διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τῶν Ἀγγλων, οἵτινες ἡμπούδισαν τὴν ἑνωσὶν ταύτην μετὰ τὸν νικηφόρον τῶν Ῥώσων πόλεμον τοῦ 1877—1878, προεκρίθησαν ἀσυστολότεραι μέθοδοι. Τῆς βερολινεῖου συνθήκης οὐδὲ μνεῖα καὶ γίνεσθαι, ἀνεὺ δὲ περιστροφῶν ζητεῖται παρὰ τῆς Εὐρώπης νὰ συναινέσῃ ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς σχέδιον μεζύζονα ἔχον τὴν συναφείαν πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, πρὸς τὸ αὐθαίρετον ἐκεῖνο συμβόλαιον, ὅπερ ἐξεβίασεν ὁ νικητὴς παρὰ τοῦ ἡττημένου, ἢ πρὸς τὸ κοινῇ ὑπὸ πάσης τῆς Εὐρώπης κεκυρωμένον συμβόλαιον τοῦ Βερολίνου. Διότι ἀκριβῶς ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου ἀπετέλει δεινὸν σκόπελον τῆς ῥωσικῆς διπλωματίας καὶ δὴ ἀπὸ διπλῆς ἀπόψεως. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης ταύτης θὰ ἀπῆλθῃ ἐκ προκαταβολῆς τὴν σύσκεψιν καὶ τὰς κοινὰς ἀποφάσεις καὶ τῶν πέντε ἄλλων μεγάλων, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἦτο ἀρεστόν εἰς τὴν ῥωσικὴν διπλωματίαν. Πρὸς δὲ τούτῳ θὰ ἦτο ἀδύνατον τότε νὰ μὴ ἐπεκταθῇ ἡ μέριμνα τῆς

εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας καὶ πέραν τῆς Μακεδονίας, ἐφ' ὧν ὅλων ὅλων τῶν χωρῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τοῦθ' ὅπερ ἐναντιοῦται πρὸς τὸν μόνιμον καὶ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς Ρωσίας νὰ ἐνισχυθῇ ὁ νοτισλαβισμὸς ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἄλλων ἀντισλαβικῶν ἐθνικοτήτων, ἰδίᾳ δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν, οὓς συμπερὸν ἀπροκαλύπτως ὁμολογοῦμενον τοῦ Πανσλαβισμοῦ εἶναι νὰ ἀποδεκατίξῃ ἡ ποικίλη τῆς τουρκικῆς διοικήσεως ἀθλιότης.

Ἀλλὰ τὴν διπλὴν ταύτην ὑβρίν πρὸς τὴν κοινῇ ἐν Βερολίνῳ δεδογμένην καὶ πρὸς τὰς περὶ δικαίου αἰσθημάτων τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἀναγνωρίζει ἴσην τὴν τουρκικὴν ἀπανθρωπίαν ἐν πάσαις ταῖς τουρκικαῖς κτήσεσι καὶ ὁμοίας τὰς ταιλαπωρίας ὧν ἀνεξαιρέτως τῶν χριστιανικῶν λαῶν, δὲν φαίνεται ἐν γὰρ τῷ παρόντι εὐδιάθετος νὰ ἀνεχθῇ ἡ ἄλλη Εὐρώπη. Ἀπαξ δὲ πανθομολογουμένου ὄντος, ὅτι τὸ ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ καθεστὼς δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν ἰσονομίαν καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, δεινὴ ἀδικία θὰ ἦτο καὶ τυρλὴ, ἀνάξια καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης κρατῶν ὑποταγῇ εἰς τὰ ὑποὺλα ῥωσικὰ κελεύσματα, ἀνὰ πᾶσα μεταβολὴ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ καθεστὼτος περιωρίζετο ἐν ἐκείναις μόνον ταῖς περιοχαῖς, ὅπου οἰκοῦσι καὶ Σλαῦοι καὶ ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐγίνετο κατὰ πρόπον μόνον τῶν Σλαβῶν ἐνοουόντων. Ὁ περὶ τούτου ἀμφιβάλλων ἄς ἀναγνώσῃ μετὰ προσοχῆς διὰ τὰς πρὸς διὰ τὰς ἐν Μυρτσέγγῃ ἐκπονηθὲν σχέδιον τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ σχεδίου τούτου αἱ ὁριστικὴν ἔχουσαι χαρακτῆρα ἀφορῶσι μόνον εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὡς δὲλεαρ δ' ἀπλῶς ρίπτειται ἡ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Γ' παράγραφος, ἥς ἡ ἐκτέλεσις ἡρτηται ἀπὸ τῆς αἰρέσεως, ἣν ἀδιέκοτον θὰ καταστήσωνσιν αὐτοὶ οἱ Σλαῦοι, ἀπὸ τῆς αἰρέσεως «ἀμα ὡς βεβαιωθῇ καθυρσυχασίς τις τῆς χώρας», ἵνα παρασταθῇ, ὅτι τὸ αἰσθηματὶς δικαιοσύνης καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικότητας δὲν εἶναι ξένον πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Ρωσίας.

Ἀλλ' εἰς οὗτα ἀυθαδῶς στηθεῖσαν παγίδα ἀδύνατον νυν νὰ συλληφθῇ ἡ Εὐρώπη. Μακρὰν θὰ ἐπακολουθήσῃ συζητήσεως, νέαι θὰ προκληθῶσιν αἱ ἐκ Βουλγαρίας ἀπειλαὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν, αἱ τεχνηταὶ ἐν Βουλγαρίᾳ χαλεμύμεναι ἀνωμαλῖαι τῆς Μακεδονίας θὰ πολλαπλασιασθῶσι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ καὶ ἡ διχονοοῦσα Εὐρώπη ἐκοῦσα ἄκουσα θὰ τεθῇ πρὸς τοῦ διλημματος ἢ νὰ ἀφήσῃ τὰς χώρας τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἐριμον τῆς ἀκωλύτου ἀπληστίας τοῦ Πανσλαβισμοῦ ἢ νὰ σύρῃ τὸ ἔξωρος πολὺ μᾶλλον, ὅπως ἀναγκαίη τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ῥώσων ἢ ὅπως ἐκδιώξῃ τοὺς Τούρκους ἐκ τῆς Εὐρώπης. Διότι οὗτοι ἡ οὕτως ἡ ἄλλως ἔχουσιν ἀφ' ἐαυτῶν λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰς χώρας ταύτας διοικούντες ὡς διοικοῦσιν αὐτάς.

Ὅτω ἡ τύχη τῆς ἡ θείας Πρόνοια ἔρχεται καὶ πάλιν ἐπὶ κοῦρος εἰς τὴν ἀβουλίαν τῶν κυβερνητῶν τῆς Ἑλλάδος. Μετ' ἀπώλειαν τοσοῦτον πολυτίμου χρόνου νὰ δίδεται προθεσμία εἰς τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλείου νὰ συντάξωσιν αὐτὸ εὐπρεπέστερον ὕλικὸν καὶ εὐπροσωπότερον, οὕτως ὥστε νὰ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ του, ὡς φωνὴ δικαίου καὶ ἀληθείας.

Ἀντὶ ἁπλῶν εὐλογίας πρέπει νὰ ἀναπέμψωμεν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν κίνησιν τοῦ σλαβισμοῦ, διότι παρέχει ἡμῖν θαυμασίαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ φέρωμεν πρὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς τύχης τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου. Ἄλις ἐρώτων πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἄλις φέρωμεν πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς ὀπισθεν αὐτῶν κρυπτομένους Ῥώσους. Ἐχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὸ ἐξεγερθὲν τῆς Εὐρώπης, λαῶν καὶ κυβερνήσεων, αἰσθηματὶς δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, οὐδεμία δ' ἄλλη χώρα δικαιούται μετὰ μεζύζονος κύρους καὶ ἐν μᾶλλον καταφύγῳ ἀληθείας νὰ ἐγείρῃ κραυγὴν δόνης δι' ὅσα τελούσιν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς χώραις τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα προυποθέτουσι νοὺν κοινὸν παρὰ ταῖς κυβερνήσεσιν ἡμῶν, πατριωτισμὸν στοιχειώδη παρὰ τοῖς πολιτευομένοις, πρὸς ὃν εἶναι ἐντελῶς ἀσυμβίβαστοι αἱ περὶ θεσμῶν μωρίαι, οἱ

ἀποδεικνύει ἐν τοῖς κρίσιμοις καιροῖς ἡ ὁμολογία καὶ μόνον ἡ ὁμολογία.

Ἀρὰ γε θὰ δράζωμεν τὴν ὑστάτην ταύτην εὐκαιρίαν;

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Εἰς πολλοὺς τῶν πολιτευτῶν τῆς Ἑλλάδος διακινεῖται δυνάμει νὰ χρησιμοποίησιν τὸ ἐκ Κρήτης διδόμενον μέλημα. Ἡ ὕψος τῶν ἡρώων μεγάλη πάντοτε ἐν τοῖς ἔργοις καίπερ ἐλάχιστον τμήμα τοῦ ὅλου ἐλληνισμοῦ ἀποτελοῦσα, καίπερ ἐν τῷ μέσῳ ἔτι τοῦ δρόμου αὐτῆς πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν εὐρισκόμενη, δὲν λησμονεῖ ἐν μέσῳ ποικίλων περιτοχιζουσῶν αὐτὴν δυσχερειῶν τοὺς δεσμούς, οἵτινες τὴν ἐνώουσι πρὸς τὸ ἄλλο Γένος καὶ ἀπώτερον ρίπτει τὸ ἄπειρον βλέμμα τῆς μέχρις ἐκεῖ, ὅπου πολλῶν ἄλλων τῶν Ἀθηνῶν δημοκόπων δὲν ἐφθασεν ἡ διάνοια.

Ἰδοὺ δὲ τί νυν ἐπράξεν. Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς κρητικῆς βουλῆς ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας σύμβουλος τοῦ πρίγκιπος τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου προέτεινε τῇ βουλῇ καὶ αὕτη ταμψήρει παρεδέχθη νὰ σπουδάζωσι καὶ διατρέφωσιν δωρεὰν ἐν τῷ συστηθέντι Ἱεροδιδασκαλεῖῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος δύο ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας μαθηταὶ ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα μικρασιατικοῦ συλλόγου «Ἡ Ἀνατολή» ὑποδεικνυόμενοι.

Ὅγδοήκοντα σχεδὸν ἔτη παρήλθον, ἐξ ὅτου συνέστη τὸ βασιλεῖον τοῦτο, καὶ εἰσέτι δὲν ἀντελήφθησαν ἐνταῦθα τὰ ἐνέα δέκατα τῶν πολιτευομένων τῆς δεινῆς πόλεως, ἣν κατὰ ποικίλων πολέμων διεξῆλθε τὸ μέγιστον μέρος τῆς φυλῆς ἡμῶν, τὸ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Τούτῳ διδίδεν ἐναργέστερον καὶ πρῶτον μὲν τὰς Κρήτης, ἡ μεγάλη ἐν τε τοῖς πολέμοις καὶ ἐν εἰρήνῃ ἀποδεικνυομένη.

Ἐν ταῖς μικραῖς ταύταις ἡμέραις, ὡς διέρχεται τὸ ἐλληνικὸν καὶ ἐν αἷς ταλαιπωρεῖται τὰ ἔσχατα κινδυνεύον πολὺ μᾶλλον ἐξ ἀβουλίας τῶν κυβερνητῶν τοῦ ἔκ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν πολεμίων, ἢ πρᾶξις τῆς Κρήτης, ἣν ἀνεκάλυσεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν προσφάτως δημοσιευθὲν ἔγγραφο τοῦ ἐνταῦθα μικρασιατικοῦ Συλλόγου «Ἀνατολῆς» πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς παιδείας σύμβουλον τῆς Κρήτης, ἐπέρχεται ὡς ἐξοχος παρηγορία καταμαρτυροῦσα ἀδιάρρηκτον τὸν ἰσώτερον ἐκείνων σύνδεσμον τῶν τμημάτων τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς, ὅστις διέσωσεν αὐτὴν ἀπὸ μεγάλων κινδύνων. Τὸν σύνδεσμον τούτον ἐτεκμηρίωσεν ἡ Κρήτη, δικαίως δὲ τὸ ἔγγραφο τοῦ μικρασιατικοῦ συλλόγου πρὸς τὸν τὴν λαμπρὰν ἐμπειρίαν σχόντα Κρητὰ ὑπουργὸν λέγει τοὺς ῥωτικούς τοὺς λογούς.

«Ἡ φιλογενὴς καὶ φιλορθόδοξος αὕτη πρᾶξις ἐτεκμηρίωσεν περὶφανέστατα διὰ νέου καλλίστου καὶ ἀξιωματικῶς δημοφιλῆς ἀλληλεγγύης, ἀποδείξασα, ὅτι τὰ ἐλληνικὰ μέρη ἀποτελεῖ ἐν ὁργανικῶν σώμα τέλειον, οὗ τὰ μέλη συμπαροῦσι καὶ συντάσσονται καὶ συνεργοῦσι πρὸς τὸν ὑψηλὸν τοῦ κοινοῦ ὁργανισμοῦ σκοπὸν. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρώτιστα καὶ μάλιστα διακηρύττει μεγαλοφρονέτα ἀνὰ τὸν κόρον σύμπαντα ἐπὶ δλον σχεδὸν αἰῶνα ἡ μεγαλόθυμος Κρήτη διὰ τὸς πρὸς πειστικωτάτου καὶ θυσίαν μοναδικῶν ἐν τῇ τῶν ἰθὺν ἱστορίᾳ».

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ

Τὸ ἐπὶ τοῦ ὠραίου Πηλίου χωρίου Ταχυγάρδεσ δέχεται τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν εὐλογίαν τῆς παρ' Ἑλλήσιν ἐθνικῆς εὐποιίας, ἀνὰ τὰ ὅσα τοῦ «Ἀστεως» ἀναγραφόμενα ἔχονται ἀληθείας. Κατὰ τὴν ἐπὶ ἀσφαλεῖς τὸν εἰδήσεων αὐτῆς ἀποκατεστημένην ἔγκριστον συναδελφον δὲν Ἀγρίππῳ ἀποκατεστημένους ὁμογενῆς κ. Ἀχιλλόπουλος, ἀδελφὸς τοῦ πρὸ τινων ἐτῶν ἀποβιώσαντος Ἀχιλλοπούλου, ὅστις εἰς γενναίας καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον πρὸς τὸ ἔθνος δωρεὰς προέβη, ἰδίως δὲ πρὸς τὴν γενέτειραν Ταχυγάρδεσ, ἰδρύσας ἐν αὐτῇ σχολεῖον καὶ διαθέσας πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ ἐνέα χιλιάδας λιρῶν, ἐδήλωσε πρὸς τὸν ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι προσφέρει ἄλλο τόσον ποσόν, ἢ ἐνέα χιλιάδας λιρῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μετατραπῇ ἡ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ λειτουργοῦσα «Ἀχιλλοπούλειος» σχολὴ εἰς Πρακτικὴν σχολὴν, ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς νὰ καταρτίζονται ἐμπορικῶς καὶ τῶν ἄλλων γνώσεων ἔγκραταις, ὅσαι εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τοὺς μέλλοντας εἰς πρακτικὰ στάδια βίου νὰ ἀσχοληθῶσιν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνέδεχθη τὴν δωρεὰν ταύτην καὶ ἀνέθηκεν εἰς ἕνα τῶν τμηματάρχων τοῦ ὑπουργείου νὰ καταρτίσῃ μετὰ τοῦ γενικοῦ χορηγοῦ τὸν ὁργανισμὸν τῆς Σχολῆς ταύτης.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροῖδην διηγήτορον
Ὀδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Ἰδοὺ ἐν τῶν μυρίων δειγμάτων τῆς δυνάμεως, ἣν παρέχει ὁ ἀποικιακὸς Ἑλληνισμὸς εἰς τὴν μητρόπολιν. Ἀλλ' ἡ μητρόπολις καθυβρίζει ἐτι τὸν νήδυμον. Αἱ περὶ θεσμῶν βδελυρίαι δὲν ἔδωκαν αὐτῇ τὸν καιρὸν νὰ μελετήσῃ καὶ μάθῃ τὸν τρόπον τῆς σκοπιωτέρας συντάξεως τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις ἐλληνικῶν κοινοτήτων, νὰ φρονίσῃ περὶ τῆς ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπιρρώσεως τῶν διεσπαρμένων τέκνων της, νὰ συσπερώσῃ αὐτὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ σχολεῖον καὶ νὰ τᾶξῃ τοὺς δύο τοῦτους βωμοὺς ὑπὸ τὴν ἰδίαν μέριμναν καὶ δι' ἰδίων θυσίαν νὰ συντηρῇ αὐτοὺς, ὅπου ἂν ὑπάρχωσι, νὰ ἰδρῇ αὐτοὺς, ὅπου ἂν ἐλλείπωσιν.

Ἀλλ' ἐλπίσωμεν—τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲ ἀδιασείτως ἐλπίζομεν,—ὅτι ταχέως θὰ ἀνανήψῃ ἡ μητρόπολις ἐξεγειρομένη ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀποδημόντων τέκνων της, ἅτινα ἐμπράκτως διὰ τῶν μεγάλων θυσίαν των μαρτυροῦσιν, ὅτι καὶ ἀπροστάτευτα δια εὐόντα καὶ ἀκηδεμόνευτα δὲν λησμονοῦσι καὶ παραπαίουσιν ἐτι τὴν πατρίδα των.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΝΤΟΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ

Ἐμπορίον καὶ Ναυτιλία.

Ἡ Τραπεζοῦς καὶ τὴν πρώτην ἐποικίαν αὐτῆς κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐκείνους χρόνους (756 πρὸ Χριστοῦ), καὶ τὴν εὐδοκίμωσιν, ἐν ἣ ἑυρόν αὐτὴν ὕστερον οἱ Μύριοι μετὰ τοῦ Ξενοφάντος, πρὸ 400 πρὸ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐξόλκον θέναν, ἣν μετὰ ταῦτα πάντοτε διετήρησεν, ἕως οὗ ἐξελέγη ὑπὸ τῶν Κομνηνῶν ὡς πρωτεύουσα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας τῇ 1204, ταῦτα πάντα ὥφειλεν εἰς τὴν ἐξοχὸν γεωγραφικὴν θέσιν αὐτῆς. Τυχόντες δ' ὄντως προσφορώταται ἡ θέσις αὕτη, ἢ ἐξέτασθαι αὐτὴν ἐνθεν μὲν ἐν σχέσει πρὸς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν κειμένας χώρας, ἐθεν δ' ἐν σχέσει πρὸς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν Περσίαν, τὴν Κασπίαν Θάλασσαν καὶ τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ τὰς μετ' αὐτῶν συναλλαγόμενας Ἀνατολικὰς ἢ Εὐρωπαϊκάς χώρας, διότι ἀποτελεῖ ζωηρότατον μὲν ἐμπορικὸν κέντρον καθόλου, τὴν κεφαλὴν δ' ἰδίᾳ τῆς μεγάλης ἐκείνης ἀμαξίτου, ἣν ἡδὴ καλῶς γνωρίζομεν. Ἀλλὰ πλὴν τῆς γεωγραφικῆς ὑπεροχῆς αὐτῆς, ἐπὶ πασῶν τῶν λοιπῶν πόλεων τῆς μακροτάτης μεσομνηστίνης παραλίας τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἡ Τραπεζοῦς πλεονεκεῖ ἐκείνων καὶ κλιματολογικῶς, διότι ἡ ἀπ' αὐτῆς ἀρχομένη καὶ εἰς Περσίαν ἢ περαιτέρω ἄρουσα ὁδὸς οὐδέποτε ἀποκλείεται τέλειον ὑπὸ τῶν χιόνων τοῦ χειμῶνος, οὐδ' ἡ δι' αὐτῆς ἐκτελούμενη συγκοινωνία διακόπτεται. Δικαίως λοιπὸν κρατεῖ καὶ τοῦ ἐμπορίου τὰ σκήπτρα ἐν ἐκείνῃ τῇ πλευρᾷ. Ὅτω δ' ἐξηγεῖται καὶ τὸ μέγεθος τοῦ δι' αὐτῆς ἐνηργουμένου ἐμπορίου διὰ τὰς ἰδίαις αὐτῆς ἀνάγκας, ὡς πόλεως καὶ ὡς κέντρον περιφερείας, καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνδοτέρων Νοτῶν Ἐρζερούμης, Σιβαστίας ἐν μέρει, Μαμουρῆτ-ούλ-Ἀζίζ, Βαν, Μοσούλ καὶ Βαγδάτιου ἔτι, ἀλλὰ καὶ τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου τῆς Περσίας, ἥτις ταύτην μόνον ἔχει ἐγγυτάτην καὶ εὐχνοτάτην ὁδὸν πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν—Τουρκίαν, Ρωμυλίαν καὶ Ἑλλάδα—καὶ πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, μετ' ὧν συναλλάσσονται οἱ ἑσπέρικοι τοῦ 22-του αἰῶνος. Ἡ Τραπεζοῦς εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπορίον τῆς Περσίας, ἔκτοτε ἡ Τραπεζοῦς ἐπανάκτησε τὴν προτέραν αὐτῆς ἐμπορικὴν σημασίαν. Ἐγενετο μάλιστα τότε σέψις καὶ περὶ κατὰσκαυτῆς αἰθροδρόμου ἀπὸ Τραπεζοῦντος πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, ἀλλ' αὕτη δὲν ἐπαρκαταστάθη. Ἡ νυν ἀμείνων ἀπὸ Τραπεζοῦντος μέρει τῶν Τουρκοπερσικῶν ὁδῶν ἔχει μήκος 595 χιλιομέτρων, ἥτοι ἀπὸ Τραπεζοῦντος μέχρι Ἐρζερούμης 314 χιλιομέτρα, ἀπὸ Ἐρζερούμης μέχρι Βαγιαζήτ 264 καὶ ἀπὸ Βαγιαζήτ μέχρι τῶν Περσικῶν συνόρων 17 χιλιομέτρα.

Ἡ Τραπεζοῦς καὶ ἐν τῇ παρελθόντι, κατὰ τὴν πρὸ μίας χιλιάδος ἐτῶν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν αὐτῆς, ἦτο κέντρον ἐνεργητάτου καὶ ἀκμαστάτου ἐμπορίου τούτου δ' ἐνεκα καὶ κεφαλὴ ἡ ἀφιετηρία τῶν ἐσάων μεγίστων χερσαίων ἐμπορικῶν ὁδῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη τούτων ἦγε πρὸς τὸ ἐσωτερικόν τῆς Ἀσίας καὶ τὰς Ἰνδίας καὶ αὐτὴν τὴν Κινὰν διὰ τῆς πόλεως Ἀρξῆς τῆς νυν Ἐρζερούμης, ἡ δὲ δευ-

νέου προϋπολογισμού, αν υποθετή, ότι η νέα βουλή θα αναδείξει νέαν και ισχυράν κυβέρνησιν. 'Αλλ' ο άριστος γνώμων του έαν συμφέρη ή μη ή διάλυσις της βουλής είναι το έμπόριον, δέν είδον δ' έμπορον μη τρέμοντα πρό της άπειλης της διαλύσεως της βουλής.

'Αλλ' έτι χείρων άποβαίνει ή διάλυσις της βουλής: σήμεραν εν σχέσει προς τὰ έξωτερικά ζητήματα. Οι ζητούντες την διάλυσιν φέρουσιν ως παράδειγμα το ότι, και έν Βουλγαρία διεξήχθησαν εκλογαί. 'Αλλ' αν διεξήχθησαν εκλογαί έν Βουλγαρία, το ότο ούδόλως έτάραξε τον τρόπον, μεθ' ου έοράζεται ή χώρα αυτή υπέρ των άπαιτήσεών της. 'Αλλ' ως προς ήμās, ούτινες τείνομεν νά καταστήσωμεν πιστόν, ότι μόνον περί εκλογών ένδιαφερόμεθα, — και φέρω ύμιν ως παράδειγμα το ότι ζητείται ή διάλυσις μόνον και μόνον διότι την επιθυμούν οι ζητούντες αυτήν και όχι ή χώρα — νομίζω, ότι είναι άτοπον τοιαύτη σύγκρισις. Εύρισκόμεθα πρό έθνικων ζητημάτων, αν ή ώριμάνσις και ή εύνοική υπέρ ήμών λύσις προσπατεί όχι βαθείας την άναστάσιωσιν της χώρας.

'Εξήγησεν ύστερον, ότι και αν ή Α. Μ. ο βασιλεύς ύπεσχηθή κατά την λήξιν των εργασιών της βουλής την διάλυσιν εις την κυβέρνησιν, αυτή δέν δικαιούται νά ζητήσιν την τήρησιν της ύποσχέσεως, διότι έκτοτε παρήλθον τσοδοί μηνες και έπήλθον πράγματα αλλοιωσάντα τās συνθήκας του βίου της χώρας. Και έφερεν ως παράδειγμα τον Τριούνην.

Ο άειμνηστος Τριούνης, είπεν, είχε λάβει άλλοτε την διάλυσιν παρά του Βασιλέως. Μετά τινος όμως ήμέρας επέστρεψε πάλιν το διάταγμα εις την Α. Μ., έρωτών.

— Μήπως ή Μεγαλειότης σας έν τή μεταξύν ήλλαξε γνώμη; Διότι πιδανόν νά ήλλαξαν τὰ πράγματα.

Ο άειμνηστος πολιτευτής έθεώρει ότι και έντός άλλων ήμερών ή βασιλική γνώμη περί της διαλύσεως δύναται νά μεταβληθί. Φαντάζεσθαι τί πρέπει κανείς νά υποθέσιν προκειμένου περί εξαμηνου χρονικού διαστήματος.

Περί της ύποσχέσεως δέ του βασιλέως προκειμένου, καίτοι άπέφυγεν ο κ. Θεοτόκης νά ειπή τί ένδέχεται νά φονή ή Α. Μ. έδήλωσεν όμως άποκαλύπτως, ότι νά ύφιστα συμφέροντα του τόπου επιβάλλουσιν αυτό νά άρνηθί την διάλυσιν της βουλής.

'Ινα άρη δέ πās ανόνοιαν και πās ακόβουλον σνοφανείαν, ότι ζητών την σύγκλησιν της βουλής ένα μόνον έχει σκοπόν νά δίψη την έπιστάσιν κυβερνήσιν και ανέλθι επί την άρχήν, διεκήρυξεν άνεπιφύλακτως, ότι ήμισα πάντων έλκουσιν αυτόν τὰ τέλην της έξουσίας και ότι είναι πρόβλημα δά των όπαδών του άμέριστον νά παράσχη την ύποστήριξιν του εις την ένεστώσαν κυβέρνησιν, αν αυτή προσαγάγη ένώπιον της Βουλής έτοιμην νομοθετικήν εργασίαν περί της οικονομίας της χώρας και συντάξεως των στρατιωτικών αυτής δυνάμεων.

Ενόητον είναι, ότι αί κατηγορηματικά αυτά δηλώσεις, αί τοσοδόν σαφώς ανατέμνουσαι τὰ πράγματα, δέν ένδεδήσαν εις τὰ πλήθη των δημοκρατικών, ουδ' εις τον όνειρον έχοντα του βίου του νά βλέπη την 'Ελλάδα συνταρασσομένην, σπαράσσουσαν τās ιδίας σάρκας εις άτελετητάς εκλογικούς άγώνας και εύφρανίζομενον εις τās ιαχές των όχλων, ουδ' άέπειτος έκοίμισε δι άκατανόητων και άερωδών τερωειών, μηδέν έχων έν νφ' ώρισμένον και μηδέν έν μηδεμί των τσεσάρων πρωθυπουργίων του διαπράξας πλην καταστροφών και όνειδους, όπερ άφθονον άπέκονισεν ή 'Ελλάς παρ' έθρων και φίλων όσάκις ένκυβερνήθη ύπ' αυτού.

Ούτως είχον τὰ πράγματα μέχρι της παρελθούσης Δευτέρας, άνεμένον δέ ή αίσθησις, ήν δά ένεπείουν αί δηλώσεις αυτές τή κυβερνήσει και ή στάσις, ήν δά έλάμβανεν αυτή. 'Αλλά παραδόξως ή δήλωσις του κ. Θεοτόκη, ότι έν ή περιπτώσει παρά πās έλλίδα διελύτο ή βουλή, αυτός δέν δά ανέλαβαν τον σχηματισμόν κυβερνήσεως προς ένεργειαν έκλογών, άλλ' ουδ' δά ένέκρινε την παροχήν της διαλύσεως εις την ένεστώσαν κυβέρνησιν, ήτις ως κυβερνήσις άνήκουσα εις το δηλιγριανισμόν κόμμα δά ένόθευε την έλευθερίαν των εκλογών διά των παροχών της έξουσίας, έτάραξε μέν τὰ εύερόδιστα νεύρα του κ. πρωθυπουργού, πορεύσθαι δ' άφορησέν εις το σοφιστικόν δικολαβικόν πνεύμα των αντιπάλων, ώστε νά αύξηθώσιν άντι νά έλαττωθώσιν οι περί διαλύσεως φόβοι. Περιφρονήσας ούτοι κατά το οικείον συμφέρον τās φράσεις των δηλώσεων του κ. Θεοτόκη ήρύσθησαν νέα ύπέρ της διαλύσεως έπιχειρήματα. "Αφ' ου, λέγονται, και αυτός ο κ. Θεοτόκης δέν άναλαμβάνει νά σχηματίσιν κυβέρνησιν, όμολογεί ούτω, ότι ή παροχή βουλής είναι άνίκανος νά παράσχη τή χώρα ισχυράν κυβέρνησιν και ότι ή διάλυσις είναι άφροντος. Το έπιχείρημα τοότο ήσπασθη μετ' εύκολίας ο κ. πρωθυπουργός, ως ένδειξις δέ, ότι ή γνώμη του κλίει υπέρ της διαλύσεως δύναται νά θεωρηθί ή διάδοσις, ότι και πάλιν έπήλθε συμφιλίσις μεταξύ Ράλλη και Αηλιγιάννη. "Ηδη το ζήτημα άπόκειται εις την κρίσιν του Βασιλέως. Είς τοότον κρέμαται νυν ή σωτηρία του τόπου από καταστάσεως, ήτις ουδέν έχει τὰ άνόμοιον προς φρενοκομείον, και από των και τυφλών όχλων κινδύνου, ουδ' δά σωρεΐση κατά της άτυχούς χώρας ή διάλυσις της βουλής. Διότι εκ καθήκοντος νά λέγωμεν την άλήθειαν προς τούς αναγνώστας ήμών όφειλομεν από τοόδε νά προείπωμεν, ότι διαλυμένης της ένεστώσης βουλής ή 'Ελλάς ουδέ μετά δύο έτη δά σχηματίσιν κυβέρνησιν, ότι εκ της νέας βουλής άδύνατον είναι νά προέλθι ισχυρά κυβέρνησις και ότι κατ' άνάγκην άναπόδραστον ταχίστι δά έπέλθι νέα διάλυσις αυτής, ότι οι συζητούντες σήμεραν μετά τώσης εύκολίας περί διαλύσεως της βουλής όφείλουσι νά έχουσιν έν νφ' ουχί μίαν, αλλά δύο διαλύσεις και νά άναμετρώσιν την εύθύνην των άνηκέστων συμφορών, ές δά της διαγωγής των έπισωρευούσι κατά της χώρας έσωτερικάς τε και έξωτερικάς. Πολύ

φοβούμεθα, ότι, αν ή Α. Μ. άσπασθί την γνώμη των διαλυτικών, δά παραστήμεν πρό του όικτροτάτου θεάματος, όπερ και έλλοτε προσέπομεν, της έσωτερικής άνωμαλίας εκδινών οικονομικών δυσχερειών και της έν τφ έξωτερικφ άφαιρέσεως της 'Ελλάδος, ένθα δά κρινώνται αί τύχαι ούχι πλέον του βασιλείου, αλλά της όλης έλληνικής φυλής. Καθ' έν χρόνον το βουλγαρικόν καλπάκιον δά πλημμυρή την Μακεδονίαν, τὰ ώραία όρη και αί γραφικά κοιλάδες της 'Ελλάδος και οι όρμοι της πολυκόλπου θαλάσσης της δά άντηγήσιν το άκράτον βυζαντινισμόν όζον: Θεεμοί, Θεεμοί, Θεεμοί!!

'Αλλ' έλπίζομεν, ότι από των δεινών τοούτων δά σώσθαι και την χώραν και την δυναστείαν του ο βασιλέως. Αυτός άπέμεινε νυν ή μόνη όγκυρα της σωτηρίας.

ΠΡΩΤΟΜΟΣ και βαρύν ένέσκηψεν εις την 'Ελλάδα έφέτος ο χειμών. Καθ' όλην την Φθινόπωδα και Θεσσαλίαν μέχρι συνόρων πυκνή κατέπεσε χιών κατά την παρελθούσαν Κυριακήν και Δευτέραν, έν αυτή δέ τή θερμή 'Αττική ο ούρανός είναι νεφελώδης και όριμν το νύχτος. Κατά τοός είδόςτα ο καιρός ούτος είναι μέν χρησιμώτατος εις την άλλην γεωργίαν, άλλ' έπιβαρύνετατος εις την κτηνοτροφίαν.

ΚΑΤΑ νεωτέρας πληροφορίας των άττικων έφημερίδων, προς ές έν γε τφ παρόντι δυσπιστούμεν, ο τίτλος του έπιτιμου ναύαρχου του άργλικού στόλου άπενεμήθη υπό του βασιλέως 'Εδουάρδου ούχι τφ βασιλεί των 'Ελλήνων, αλλά τφ πρίγκιπ της 'Ελλάδος Γεωργίφ τφ Κρητικφ. Αν το πράγμα είναι αληθές, ή σημασία αυτού είναι έν μείζον ή έν άπέδιδοτο τφ βασιλεί και μεγάλα έλπίδες γεννώνται περί ταχέως άποδόσεως της Κρήτης εις την 'Ελλάδα. Πλείοντα θεωρούμεν άκαιρον νυν νά είπωμεν.

Η ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ άπόπειρα έξαγωγής κορμάλων γενομένη κατά το παρελθόν θέρος υπό του ύπουργείου των Οικονομικών έπέτυεν υπέρ πāsαν προσδοκίαν. Τφ των επί τούτφ μετακληθέντων 'Ιταλών ήλιευθσαν περί τās 300 όκάδας, οι ιδόντες δέ αυτά έθαύμασαν τον όργαστον τοότον των έλληνικών παραλίων πλοίων, όστις δύναται νά άποβί πηγή άξιόλογος εύπορίας του κράτους, αν καταλήλως καλλιεργηθί το πολύτιμον προΐδν τοότο.

Ο ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ έργοστασίωσιν και δημοτικόν σύμβουλος κ. Δημ. Πουρής έδώρησεν εις τήν χρησιμότητα σματιέων Πειραιώς, τον "Πειραιών Σύνδεσμον", όστις διατηρεί τās έπωφελεστάς νυκτερινάς σχολάς, δραχμάς έκάτον, έδήλωσε δέ ο φιλόπολις άνήρ, ότι έτησίως δά εισφέρει το αυτό ποσό.

Η Α. Β. Τ. ή πριγκίπισσα Σοφία μεριμνώνσα περί άναβάσεως της χώρας έπαφελήθη της τελευταίας αυτής έν Γερμανία διατριβής, όπως λάβη την συναίνεσιν του αυτοκράτορος Γουλιέλμου εις άποστολήν εις 'Ελλάδα διακεκριμένου δασόλογου, όπως άρχοληθί εις άναβάσεσιν της χώρας. "Ο δασολόγος ούτος άφίκετο ένταύθα και ύπεγράφη ήδη το συμβόλαιον της επί πένταετία ύπηρεσίας του έν 'Ελλάδι.

ΚΑΤΑ τās συγκεντρωθείσας εις το ύπουργείον των Οικονομικών πληροφορίας αί εισπράξεις των τελωνείων κατά το παρελθόν είκοσαήμερον του λίγροντος μηνός άνήλθον εις 2,226,475 ήτοι υπέρχει πλεόνασμα έν συγκρίσει μετ' άντιστοιχον είκοσαήμερον του παρελθόντος έτους 74,502 δραχμών. Το πλεόνασμα τοότο δά ήτο μεγαλείτερον, έν εισήγετο ποσότης σίτου ίση με την περυσινήν.

Εν γένει αί εισπράξεις των τελωνείων κατά το έτος τοότο είναι λίαν ευχάριστοι, καθόσον αυτές από της 1ης 'Ιανουαρίου μέχρι 20ης 'Οκτωβρίου τ. έ. υπερέβησαν τās περυσινάς κατά 837,277.

Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ Σύλλογος, κατόπιν έγγραφου παρακλήσεως του Σ. Μητροπολίτου 'Αθηνών ως Προέδρου της επί των έράνων ύπέρ των Μακεδόνων έπιτροπής έπιτροπής, κατήργησεν δικαμελή έπιτροπήν έξ έμπόρων, εις ήν άνέτρεχεν ός περιέλθι άπαντα τὰ ένταύθα και έν Πειραιεί έμπορικά καταστήματα προς συλλογήν έράνων ύπέρ των Μακεδόνων.

ΤΑ ΔΥΟ γειτονικά χωρία της 'Ηπειρου, Δολιανά και Κάτω Ραβένια, την ώραίαν άμυλλαν προς παραγωγήν της πνευματικής των άναπτύξεως μετέφερον και έν τή άλλοδαπή, όπου άποδημούσι τὰ φιλότιμα τέκνα των. Τās σκέψεις ταύτας ένέπνευσαν ήμών δύο μικρά τέκνα, όν το μέν περιέχει την Δολιανάν των πεπραγμένων υπό της Φιλεκαπαιδευτικής έν 'Αθήνας 'Αδελφότητος Κάτω Ραβένια κατά το άπό 1ης 'Ιουνίου 1902 μέχρι 1ης 'Ιουνίου 1903 διάστημα, το δέ τον Κανονισμόν της Φιλεκαπαιδευτικής και Φιλανθρωπικής άδελφότητος των Δολιανών της 'Ηπειρου, ήν συνενρότησαν οι έν 'Αλεξανδρεία διατρίβοντες φιλόμοι των Δολιανών νέοι Δημήτριος Οικονομίδης, ο και πρόεδρος αυτής, Σερφών Μετανίδης ταμίης, 'Αριστέλης Διακόπουλος γραμματέως, Λεωνίδας Μείσιος, Φώτιος Κορμπόπουλος και Κωνσταντίνος Καμάρας μέλη του διοικητικού συμβουλίου διά την πρώτην τριετίαν. Δέν έχομεν λέξεις, όπως έξάρωμεν το φιλόπατρι έργον των δύο τοούτων μικρών μέν και άφανών, άλλ' άποτελεσματικωτάτως σματελών, άνω τοσοδόν ευλόγως μαρτυρούσι την ήπειρωτικήν φιλομοσίαν. Θεωρόμετα δά τοότο συνιστάμεν εις τούς

άπανταχού διεσπαρμένους Δολιανίτας και Κάτω Ραβενιώτας την σύντονον ύποστήριξιν των σωματείων τοούτων προς παραγωγήν των έν τή γενετείρα εκπαιδευτηρίων, εις ήν πρέπει νά βασίσωμεν οι 'Ελληνικόν συμβούλιον της 'Αδελφότητος των Κάτω Ραβενίων, προς ο δύναται οι βουλόμενοι νά άπευθώσιν άποτελούν οι κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου, Αναστάσιος Κατούνης, Εδάγγελος Γκάγκας, Δημήτριος Μαγκαθέσος και 'Ιωάννης Δαμπριδής, τελειόφοιτος της Νομικής.

Ετι μείζονα και έαρεστότερα τὰ άποτελέσματα της έυεργετικής δράσεως έτέρου ήπειρωτικού σωματείου, της Φιλεκαπαιδευτικής 'Αδελφότητος του γεινιγόντος εις τὰ άνωτέρω χωρία Ζαροβίνας υπό την έμφρονα διοίκησιν των κ. Βασίλ. Κολιοπούλου προέδρου, Παναγ. Θάνου, Ματθαίου Ματρακίδου, Βασίλ. Ματρακίδου, Χαρ. Παπακάστα, 'Ιω. Χαλιάσου, Κωνστ. Τούρκου και Πέτρου Κώστη. "Ονειροί έχουσιν οι φιλοπάτριδες Ζαροβινιώται νά προικήσων το μικρόν μέν, άλλ' ώραίον χωρίον των διά κτήριον εύπρεπός, εύχωρόρον και όγεινόν σχολείον, ο άνευρίσκων δέ έν τή λογοδοσία των πεπραγμένων του έτους 1903, δι διαθέτει ήδη το θερμογόν σωματεϊον κεφάλαιον εκ δραχ. 3,385, άκόπως πείθεται, ότι τή συνδρομή των μελών της 'Αδελφότητος και των άλλων φιλομοσίων 'Ηπειρωτών το έργον ταχέως ο' άρχί εις πέρας. Ποσον θαυμάζομεν και πόσον εύφρανίζομεθα βλέποντες τοός 'Ηπειρώτας εις τοιαύτα έργα άσχολούμενος και πόσον λυπούμεθα, διαν έσιν διε βλέπομεν αυτούς συρμένους εις τον βόρβορον των ένταύθα πολιτικών παθών, έξ ών άεί ποτε ή άλύτρωτος ήμών πατρίς δεινά έξημιώθη!

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατά τηλεγράφημα εκ Βιέννης του έθνικού πρακτορείου της Τετάρτης ο Μ. Βεζύρης έπαύθη. Έν τφ τηλεγραφήματι δέν προστίθεται και τίς άντικατέστησεν αυτόν. Η παύσις του Μ. Βεζύρου έπίβεβαιουμένη είναι ένδεικτική κρίσιμωτάτης καταστάσεως, ίδια δέ μεγίστων δυσχερειών της Τουρκίας. Είναι πολύ πρόωρον νά κρίνωμεν μετ' άκριβείας τὰ αίτια της σπουδαιότητας ταύτης μεταβολής, αλλά συνδυάζοντες αυτήν προς την υπό της Ρωσίας έκδικασθείσαν άμνηστειάν όλων των δολοφόνων Βουλγάρων, όσοι μεμαρτυρημένως συμμετέσχον των έν Μακεδονία προσφάτων στάσεων, δύναμεθα μετ' άσφαλείας ίσως νά εικάσωμεν, ότι ο Φερήτ πασσάς προστρέφεται εις έξιλαστήριον θύμα της άτέγκτου σκυληκής όργης, όπως άποφύγη ή Τουρκία δεινότερα τραύματα. 'Αλλ' άμφίβολον είναι αν θ' άρκέση προς τον σκοπόν ή θυσία αυτή, βέβαιον δέ μόνον είναι, ότι άποτάσσεται της ύπάτης διοικητικής άρχής άνήρ έξόχου μορφώσεως και νοημοσύνης, κατ' άλήθειαν ο έπιφανέστατος των πολιτικών της Τουρκίας, συνδυάζων ειλικρινή πίστιν μουσουλμάνου προς άπληλαχμένην μουσουλμανικόν προλήψιν άνοιαν και βαθυτάτην πολιτικήν κρίσιν. Αν μη ηυδοκίμησεν ο Φερήτ πασσάς, δέν είναι ιδιόν του πταίσμα. Αί περιστάσεις, έν αίς εκλήθη επί την άρχήν και ίδια το άπό είκοσιετίας καθιερωθέν άδίσταλτρον σύστημα διοικήσεως των τυχών της αυτοκρατορίας, είναι τοιαύται, ώστε πολύ μάλλον ν' άπορή τις διά τί ο ύπέροχος ούτος άνήρ δέν κατώρθωσε νά άποφύγη την άνάβασιν του εις τὰ άνώτατον άξίωμα, την εις άφροντον ένεκα των λόγων έκείνων άποτυχίαν καταδεδικασμένην, ή διά τί άπέτυχεν. Έκρίναμεν αναγκαιότατον νά φέρωμεν περί του άνδρός την κρίσιν ταύτην, διότι είναι κρίσις άληθής και ειλικρινής δημοσιογραφικού όργάνου, όπερ δέν ύπάρξε πάντοτε άνεπιφύλακτως έπαινέτης του και διότι έλληνικόν δημοσιογραφικόν όργανον αν ο 'Αγών καθήκον έχει νά έξάρη την μερίστην άπόφασιν, ήν ύφίσταται έν τφ προσφφ τφ Φερήτ πασσά ή έν τφ 'Ανατολή άντιστασική πάλη. Άλλανός το γένος ο Φερήτ πασσάς και έλληνική παιδεία μεμουςωμένος ήτο ένδεδειγμένος ήγέτης της άντιστασικής πολιτικής της Τουρκίας, άκριβώς της πολιτικής έκείνης, εις ήν όφείλεται ή φιλική προς την Τουρκίαν ούδετερότης της 'Ελλάδος, ή τοσοδόν κακώς παρερμηνευθείσα έν Εύρώπη, αν δέ σήμεραν πίπτει του άνωτάτου άξιώματος ο άνήρ ούτος, ουδέν έτερον σχμαίνει ή ότι οι παρά τον Βόσπορον συνεαχέθησαν τρώμ εκ των άπειλών της Ρωσίας. Επέχομεν νά έξενήγωμεν τās περαιτέρω σκέψεις ήμών εκ του γεγονότος τοότου άναμένοντες νά έώμεν των πραγμάτων την εξέλιξιν.

Η 'Ελληνική κυβέρνησις επί τφ άγγέλματι των νέων καθ' Ελλήνων κακούργων των Βουλγάρων έν τās περιφέρειαις Νευροκοπίου και Σερρών διατάξε τον έν Κωνσταντινούπολει πρεσβευτήν κ. Γρυπάρην νά διαμαρτυρηθί

έντόνως προς την Πύλην και ζητήσιν την άσφάλισιν του έλληνικού πληθυσμού της Μακεδονίας από των άτιμιών των Βουλγάρων.

— Σήμεραν κατά την όμόφωνον βεβαίωσιν των άττικων έφημερίδων δημοσιεύεται το βασιλικόν διάταγμα της τεσσαρακονημέρου άναβολής των εργασιών της Βουλής. Επικρατετέρα φαίνεται σήμεραν ή γνώμη ή έρμηνεύουσα την δημοσίευσιν του διατάγματος τοότου ως προμήνυμα των έν τας παρούσας στιγμάς διαθέσεων της κυβερνήσεως περί διαλύσεως της Βουλής. 'Αλλά δέν θά είναι εκ των παράδοξων, αν μέχρις ου κατά την 8 Νοεμβρίου ως ύπολογίζεται, έλθι ο βασιλεύς, έτε και έριστικώς θά κριθί, αν θά διαλυθί ή μη, ή κυβέρνησις αλλάξη τώσας διαθέσεις, ώστε αί τελευταίαι εξ αυτών νά συμπίσωσι προς την ένδεχομένην άπόφασιν του βασιλέως άκούσαντας αλήθεϊς άνάγκας της χώρας του και άσπαζόμενου τās γνώμας των σωφρονεστέρων τάξεων των ύπηρεκών του νά συγκληθί ή βουλή, όπως δοκιμασθί, αν δύναται νά αναδείξιν κυβέρνησιν ή μη. Διότι ή γνώμη της ένεστώσης κυβερνήσεως διαγινώσκειται κατ' έκστάτην προηίαν μετά τοσαύτης βεβαίωτητος, μεθ' όσης μαντεύουσιν οι άναρρίπτοντες επί παιδείας νομισμα και προφητεύοντες «κορώναν» ή γράμματα».

— Το ύπουργείον των Ναυτικών άπέστειλε χθές την πρώτην δόσιν εξ 90,000 φρ. χρ. εις τὰ μεγάλα έν Γαλλία ναυπηγικά έργοστάσια «Βουλκάν» όπου παρηγγέλλησαν οι νέοι λέβητες των πέντε γερμανικών τορπιλλοδύλων. Κατά το πρώτον δεκαήμερον του προσεχούς μηνός θά καταβληθί και ή δευτέρα δόσις εξ άλλων 90,000 φρ. χρ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

"Είς την εύγενή δέσποιναν Εδουίδην Ν. Μπίσου την άξιαν σύντροφον του τετιμημένου 'Ηπειρώτου και διακεκριμένου Γ. Προέδρου της Α. Μ. έν 'Ιωαννίνος κ. Ν. Μπίσου άπενεμήθη υπό του Πατριάρχου 'Ιεροσολύμων το παρόσημον του Παναγίου Τάφου. Η Κυρία Μπίσου κατά την έν Κύπρον διαμονήν αυτής προσηγορεύετοσιν παρά το πλεονόν το Προέδρον ουζόνον αυτής ύπό της αίας έκπαιστος του ζήτηματος της 'Αρχιεπισκοπής Κύπρου, ή δέ Α. Μ. ο Παναγίτης 'Ιεροσολύμων δικαιοτάτα έσκέφθη και άπερρίσιν ν άμείνρη τον ήλθον και πατριωτισμόν της άξιότιμου Κυρίας άποτίμωσιν αυτήν τον χρυσόν σ' ανδρά μετά τιμίου έθλον του Παναγίου Τάφου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια επί ενεχύρω χρεωγράφων. Έκτελέσις πάσης έντολής έν τοίς Χρηματιστηρίοις 'Αθηνών, Λονδίνου και Παρισιών και πάσης τραπεζικής εργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο εις πρώτην αναζήτησιν.
4 1/2 ο/ο διά τρεΐς μήνας.
5 ο/ο δι' έξ μήνας.
5 1/2 ο/ο δι' έν έτος.
Καταθέσεις εις χρυσόν δέν γίνονται δεκταί.

ΕΞΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

ΕΝ ΘΗΡΕΥΤΩ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Το Εξοδοχείον τοότο κείμενον επί της προκυμαίας της Συριακής μεγαλοπόλεως (έναντι της αποδόχρας) δικαίως κατατάσσεται μεταξύ των ποικιλοτάτων διά την άπαστραπύσαν καθαριότητα και την ποικίλην αυτού άλλην εύμάρειαν. Διευθύνεται υπό των φιλοτίμων όμογενών κ. κ. Λουκά και Γ. Βασιλείου και συνιστάμεν απφ' εκθίμων εις τούς φίλους του 'Αγώνος» άναγνώστας.

ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΟ
ΧΑΡΑΔΑΜΙΟΥ ΒΟΥΛΑΔΗΜΟΥ
Αδασκάλου των 'Ελληνικών γραμμάτων
ΕΚΔΑΧΟΝΤΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΒΟΥΤΣΙΝΑ

Το όίτομον τοότο άξιόλογον σύγγραμμα πωλείται έν 'Αθήναις έν τφ βιβλιοπωλείφ Π. Δ. Σακελλαρίου, όδός Λυκούργου άριθ. 8 και έν τφ βιβλιοπωλείφ της 'Εστίας, όδός Σταδίου άριθ. 44.

Εκ του Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου